

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 06 /ສພຊ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 9 ທັນວາ 2008

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍ ການປ້ອງກັນພືດ
ພາກ ທີ່ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການປ້ອງກັນພືດ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການພື້ນຖານ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ການກວດກາ, ການປ້ອງກັນພືດ ເພື່ອສະກັດກັ້ນ ການແຜ່ລະບາດ ຂອງສັດຕູພືດ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ, ຈາກພາຍນອກເຂົ້າມາ ສປປ ລາວ ແລະ ຈາກ ສປປ ລາວ ໄປຍັງປະເທດອື່ນ, ແນໃສ່ຮັກສາ ສຸຂານາໄມ ຂອງ ພືດ, ຄົນ, ສັດ ແລະ ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ຮັບປະກັນ ເຮັດໃຫ້ ພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ເພີ່ມຂຶ້ນທາງດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ ສາມາດຕອບສະໜອງໄດ້ ຄວາມຕ້ອງການບໍລິໂພກພາຍໃນ ເພື່ອແກ້ໄຂຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ດີຂຶ້ນ ແລະ ເປັນສິນຄ້າສິ່ງອອກ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າ ໃນການພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແບບຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 2. ການປ້ອງກັນພືດ

ການປ້ອງກັນພືດ ແມ່ນ ການຄວບຄຸມ, ການກວດກາ ພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ແລະ ວັດຖຸອື່ນ ໃນເວລາເຄື່ອນຍ້າຍຈາກພື້ນທີ່ໜຶ່ງໄປຍັງອີກພື້ນທີ່ໜຶ່ງ ໂດຍປະຕິບັດ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຕາມຫຼັກວິຊາການ ແນໃສ່ຈຳກັດ ແລະ ສະກັດກັ້ນການລະບາດ ຂອງສັດຕູພືດ, ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ສັດຕູພືດລະບາດ ຈາກເຂດໜຶ່ງໄປຫາອີກເຂດໜຶ່ງ ພາຍໃນປະເທດ ຫຼື ແຜ່ລະບາດເຂົ້າມາໃນປະເທດ ແລະ ອອກໄປສູ່ປະເທດອື່ນ.

ມາດຕາ 3. ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບຕ່າງໆ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ພຶດ ໝາຍເຖິງ ພຶດທີ່ມີຊີວິດ ແລະ ສິ່ນສ່ວນ ຕ່າງໆ ຂອງພຶດ ລວມທັງ ຫມາກ, ເມັດ, ສະບັບ ແລະ ແນວພັນພຶດ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຕາມທຳມະຊາດ ແລະ ຄົນເຮົາປູກຂຶ້ນມາ;
2. ສັດຕູພຶດ ໝາຍເຖິງ ແມງໄມ້, ບັນດາ ພຶດທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ລວມທັງ ເຊື້ອຈຸລິນຊີ ເຊັ່ນ: ໄວຣັດ, ເຫັດລາ, ແບັກທີເຣັຍ, ກາຝາກ ແລະ ເຊື້ອພະຍາດອື່ນ ທີ່ສ້າງຄວາມເສັຍຫາຍແກ່ພຶດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
3. ພຶດທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ໝາຍເຖິງ ຫຍ້າ ແລະ ເຄືອໄມ້ ທີ່ບໍ່ເປັນປະໂຫຍດ ຊຶ່ງຍາດອາຫານ ແລະ ພື້ນທີ່ ການຜະລິດ;
4. ຜະລິດຕະພັນພຶດ ໝາຍເຖິງ ພຶດທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຜ່ານ ແລະ ໄດ້ຜ່ານຂະບວນການແປຮູບ ແລ້ວ ເຊັ່ນ: ເຂົ້າເປືອກ, ໝາກສາລີ, ໝາກກາເຟ, ເຂົ້າສານ, ແບັງສາລີ, ແບັງມັນຕົ້ນ;
5. ວັດຖຸອື່ນ ໝາຍເຖິງ ສິ່ງທີ່ໃຊ້ໃນການທົດລອງກັບພຶດ, ສິ່ງເສດເຫຼືອຂອງພຶດ, ດິນ, ດິນທຽມ ລວມທັງວັດສະດຸຫຸ້ມຫໍ່ ເຊັ່ນ: ຜູ້ບັນຈຸ, ຫີບຫໍ່ ທີ່ເຮັດດ້ວຍໄມ້, ໄມ້ໝອນຮອງ, ຖົງຫລື ກະສອບ, ກະບູງ, ກະຕ່າ;
6. ເຊື້ອໄວຣັດ ໝາຍເຖິງ ເຊື້ອຈຸລະໂລກ ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ພຶດ, ສັດ ແລະ ຄົນ ຊຶ່ງເບິ່ງເຫັນໄດ້ດ້ວຍກ້ອງຈຸລະທັດເອເລັກໂຕຣນິກ;
7. ເຊື້ອແບັກທີເຣັຍ ໝາຍເຖິງ ເຊື້ອຈຸລິນຊີ ຈຳພວກໜຶ່ງ ຊຶ່ງມີຫຼາຍຕະກຸນ ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ຕໍ່ ພຶດ, ຄົນ ແລະ ສັດ ຊຶ່ງເບິ່ງເຫັນໄດ້ດ້ວຍກ້ອງຈຸລະທັດ;
8. ເຊື້ອກາຝາກ ໝາຍເຖິງ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ອາໄສເກາະກິນ ນຳພຶດ, ຄົນ ແລະ ສັດ;
9. ສະບັບ ໝາຍເຖິງ ເຊື້ອພັນ ຫຼື ພະຍາດ ທີ່ຫຸ້ມຫໍ່ ເປັນບັນ້ອຍໆ;
10. ສົນທິສັນຍາ ໝາຍເຖິງ ສົນທິສັນຍາປ້ອງກັນພຶດສາກົນ ຊຶ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາກສີ ໃນວັນທີ 28 ກຸມພາ 1955 ແລະ ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ໃນວັນທີ 24 ທັນວາ 2006;
11. ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພຶດ ໝາຍເຖິງ ພະນັກງານວິຊາການ ຊຶ່ງຖືກແຕ່ງຕັ້ງຢ່າງເປັນທາງການຈາກອົງການ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພຶດ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ດຳເນີນ ການກວດກາພຶດ ຢູ່ດ່ານ ຫຼື ພື້ນທີ່ທີ່ມີການລະບາດ ຂອງ ສັດຕູພຶດ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
12. ດ່ານປ້ອງກັນພຶດ ໝາຍເຖິງ ຈຸດ ຫຼື ທີ່ຕັ້ງ ບ່ອນເຮັດວຽກ ຂອງ ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພຶດ;
13. ໃບຢັ້ງຢືນສຸຂານາໄມພຶດ ໝາຍເຖິງ ເອກະສານຢັ້ງຢືນ ພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ແລະ ວັດຖຸອື່ນ ທີ່ລົງອອກ ຫຼື ນຳເຂົ້ານັ້ນ ບໍ່ມີສັດຕູພຶດ;
14. ໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດ ພຶດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນພຶດ ໝາຍເຖິງ ເອກະສານຢັ້ງຢືນ ບ່ອນປູກ, ປະເທດ, ເຂດ, ທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ພື້ນທີ່ກຳເນີດສະເພາະ ຂອງ ພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ແລະ ວັດຖຸອື່ນ;
15. ສຸຂານາໄມພຶດ ໝາຍເຖິງ ການເຮັດໃຫ້ ພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ແລະ ວັດຖຸອື່ນ ມີຄວາມສະອາດ, ປອດໄພ ຈາກ ສັດຕູພຶດ;

16. ຜູ້ປະກອບການ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ສົ່ງອອກ ແລະ ນຳເຂົ້າ ພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ແລະ ວັດຖຸອື່ນ ລວມທັງ ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດດ້ານສຸຂານາໄມພືດ;
17. ສິດຮ້ອງທຸກ ໝາຍເຖິງ ສິດສະເໜີຕໍ່ ອົງການບໍລິຫານ, ສິດຮ້ອງຟ້ອງ ຕໍ່ ສານປະຊາຊົນ ແລະ ສິດຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ ຕໍ່ ສະພາແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 4. ນະໂຍບາຍ ຂອງລັດ ກ່ຽວກັບ ການປ້ອງກັນພືດ

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ວຽກງານປ້ອງກັນພືດ ດ້ວຍການວາງ ນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍ, ມາດຕະການຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ພາສີ, ອາກອນ, ສິນເຊື່ອ, ວິຊາການ, ເຕັກໂນໂລຊີ ໂດຍເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ຄອບຄົວ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ນັບທັງຜູ້ປະກອບການພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໄດ້ຮັບຄວາມສະດວກ, ວ່ອງໄວ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມ ເຂົ້າໃນວຽກງານປ້ອງກັນພືດ ເພື່ອຕອບສະໜອງ ການປະຕິບັດແຜນພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງປະເທດ ໃນເງື່ອນໄຂການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັບສາກົນ.

ມາດຕາ 5. ຫຼັກການ ກ່ຽວກັບ ການປ້ອງກັນພືດ

ການປ້ອງກັນພືດ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຫຼັກການພື້ນຖານ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບປະກັນ ການຄຸ້ມຄອງ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
2. ສົມທົບຢ່າງກົມກຽວ ຜົນປະໂຫຍດ ຂອງ ລັດ, ລວມໝູ່, ຄອບຄົວ, ຜູ້ປະກອບການ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
3. ຖືສຳຄັນ ລະບົບນິເວດ, ຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂານາໄມ ຂອງ ພືດ, ຄົນ, ລັດ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດ ສະເພາະໜ້າ ແລະ ຍາວນານ ຂອງ ສັງຄົມ;
4. ຖືເອົາການປ້ອງກັນພືດ ຕິດພັນກັບການຊຸກຍູ້ການຜະລິດ, ການພັດທະນາ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແບບຍືນຍົງ;
5. ສົມທົບການປະຕິບັດ ແນວທາງນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍ ພາຍໃນປະເທດ ກັບ ສັນຍາ ແລະ ສົນທິສັນຍາສາກົນ ທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ ຊຶ່ງ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 6. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບ ການຄວບຄຸມການລະບາດສັດຕູພືດ ຢູ່ພາຍໃນ, ການຄຸ້ມຄອງ, ການກວດກາ ພືດ ທຸກປະເພດ ທີ່ເປັນສິນຄ້າ ນຳເຂົ້າ, ຜ່ານ ແລະ ສົ່ງອອກ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂານາໄມ ຂອງ ພືດ, ຄົນ ແລະ ລັດ.

ສານເຄມີປ້ອງກັນພືດ, ສານຕົກຄ້າງໃນພືດ ບໍ່ນອນຢູ່ໃນຂອບເຂດການນຳໃຊ້ ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 7. ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມ ການພົວພັນ, ຮ່ວມມື ກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ລວມທັງ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ໃນການປະຕິບັດວຽກງານປ້ອງກັນພືດ, ການປັບປຸງລະບົບ ປ້ອງກັນພືດ ຂອງ ສປປ ລາວ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ການພັດທະນາ

ນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ການເຂົ້າຮ່ວມ ປະຕິບັດສັນຍາ ແລະ ສິນທິສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກ ທີ 11

ກົດຈະການ ກ່ຽວກັບ ການປ້ອງກັນພຶດ

ມາດຕາ 8. ເປົ້າໝາຍ ຂອງກົດຈະການ

ເປົ້າໝາຍຂອງກົດຈະການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 9 ຂອງ ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຕ້ອງໄດ້ຮັບ ການຄຸ້ມຄອງ, ກວດກາຕາມຫຼັກວິຊາການ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ເປັນຕົ້ນແມ່ນການ ສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າ ແລະ ຜ່ານແດນ. ສຳລັບ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ຕ້ອງມີການຄວບຄຸມ ພື້ນທີ່ ທີ່ມີການລະບາດ ລວມທັງ ການ ເຄື່ອນຍ້າຍ.

ມາດຕາ 9. ກົດຈະການ ແລະ ທຸລະກິດ ການປ້ອງກັນພຶດ

- ກົດຈະການ ກ່ຽວກັບ ການປ້ອງກັນພຶດ ມີ ດັ່ງນີ້:
 - ການປ້ອງກັນພຶດ ພາຍໃນປະເທດ;
 - ການກວດກາພຶດຂາເຂົ້າ;
 - ການກວດກາພຶດຂາອອກ;
 - ການກວດກາພຶດຜ່ານແດນ;
 - ການກວດກາພຶດ ຕິດຕົວຜູ້ໂດຍສານ ຫລື ສິ່ງທາງໄປສະນີ;
 - ການກວດກາພາຫະນະຂົນສົ່ງ.
- ທຸລະກິດ ດ້ານສຸຂານາໄມພຶດ.

ໝວດ ທີ 1

ການປ້ອງກັນພຶດ ພາຍໃນປະເທດ

ມາດຕາ 10. ການຄວບຄຸມພຶດ ພາຍໃນປະເທດ

ການຄວບຄຸມພຶດ ພາຍໃນປະເທດ ຕ້ອງດຳເນີນ ດ້ວຍ ການກວດກາ, ການຈຳກັດ ແລະ ສະ ກັດກັ້ນ ການແຜ່ລະບາດ ຂອງສັດຕູພຶດ ຈາກເຂດໜຶ່ງ ໄປຍັງອີກເຂດໜຶ່ງ ຕາມຫຼັກວິຊາການ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 11. ການລາຍງານ ກ່ຽວກັບ ສັດຕູພຶດ

ບຸກຄົນ, ຄອບຄົວ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ພົບເຫັນປາກົດການ ການທຳລາຍ ຫຼື ການລະບາດ ຂອງ ສັດຕູພຶດ ຢູ່ພື້ນທີ່ໃດໜຶ່ງ ຕ້ອງລາຍງານ ຕໍ່ ຂະແໜງການ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຫຼື ອົງການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢ່າງຮີບດ່ວນ.

ມາດຕາ 12. ການປະກາດ ເຂດສັດຕູພຶດລະບາດ

ລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ເປັນຜູ້ປະກາດ ເຂດສັດຕູພຶດລະບາດ ຕາມການສະເໜີຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງ ວຽກງານປ້ອງກັນພຶດ ໂດຍໃຫ້ປະຕິບັດ ຕາມກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ຖ້າຫາກສັດຕູພຶດລະບາດເກີດຂຶ້ນໃນຂອບເຂດເມືອງ, ເທດສະບານໃດໜຶ່ງ ແມ່ນ ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານນັ້ນ ເປັນຜູ້ປະກາດ;
2. ຖ້າຫາກສັດຕູພຶດລະບາດ ເກີດຂຶ້ນຫຼາຍກວ່າເມືອງໜຶ່ງ, ເທດສະບານໜຶ່ງ ແຕ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດແຂວງ, ນະຄອນໜຶ່ງ ແມ່ນ ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນນັ້ນ ເປັນຜູ້ປະກາດ;
3. ຖ້າຫາກສັດຕູພຶດລະບາດ ເກີດຂຶ້ນຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງແຂວງ, ນະຄອນ ແມ່ນນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນຜູ້ປະກາດ.

ມາດຕາ 13. ມາດຕະການຄວບຄຸມ ການແຜ່ລະບາດຂອງສັດຕູພຶດ

ກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ໂດຍສົມທົບກັບ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແຈ້ງການປະກາດໃຊ້ມາດຕະການຄວບຄຸມ ການແຜ່ລະບາດ ຂອງສັດຕູພຶດ ໃຫ້ທັນເວລາ ຕາມແຕ່ກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳໃຊ້ວິທີການ ທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ໃນການຄວບຄຸມສັດຕູພຶດ;
2. ນຳໃຊ້ມາດຕະການ ທີ່ຈຳເປັນ ໃນຂອບເຂດ ບໍລິເວນໃດໜຶ່ງ ຫລື ທົ່ວປະເທດ ເພື່ອກັນ, ຄວບຄຸມ, ກຳຈັດ ການແຜ່ລະບາດ ຂອງສັດຕູພຶດໃດໜຶ່ງ ເພື່ອສະກັດກັ້ນ ບໍ່ໃຫ້ສັດຕູພຶດ ແຜ່ລາມອອກໄປ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ;
3. ກຳຈັດ ແລະ ທຳລາຍ ສັດຕູພຶດ, ພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ແລະ ວັດຖຸອື່ນ ທີ່ຕິດພະຍາດ, ປົນເປື້ອນ ຫລື ນຳເຊື້ອພະຍາດ ຕາມກຳນົດເວລາ ແລະ ລະບຽບການ;
4. ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາ ພື້ນທີ່ການຜະລິດ ທີ່ມີສັດຕູພຶດທຳລາຍ ຫລື ບ່ອນທີ່ສົງໄສ ວ່າເກີດມີການແຜ່ລະບາດ ຂອງສັດຕູພຶດ.

**ໝວດ ທີ 2
ການກວດກາພຶດ ຂາເຂົ້າ**

ມາດຕາ 14. ການນຳເຂົ້າ ພືດ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ນຳເຂົ້າ ພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ແລະ ວັດຖຸອື່ນ ນັບທັງ ການຊື້ ຫຼື ການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ ນະໂນບາຍ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ, ສັນຍາ ແລະ ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 15. ການຂໍອະນຸຍາດນຳເຂົ້າພືດ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຕ້ອງການນຳເຂົ້າ ເມັດພັນພືດ, ແນວພັນພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ຫລື ວັດຖຸອື່ນ ຕາມບັນຊີ ສັດຕູພຶດຕ້ອງຫ້າມ ຂອງ ສປປ ລາວ ຫຼື ຈາກເຂດພື້ນທີ່ລະບາດສັດຕູພຶດ ຂອງປະເທດຕົ້ນທາງ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດ ຈາກຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ດຳເນີນໄປຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 16. ເອກະສານ ທີ່ຕ້ອງແຈ້ງ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ລວມທັງ ຜູ້ປະກອບການ ທີ່ນຳເຂົ້າ ພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ແລະ ວັດຖຸອື່ນ ຕ້ອງແຈ້ງເອກະສານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕໍ່ດ່ານປ້ອງກັນພືດ ເຊັ່ນ: ໃບຢັ້ງຢືນ ສຸຂານາໄມພືດ ແລະ ເອກະສານອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຊຶ່ງອອກໃຫ້ໂດຍ ປະເທດຕົ້ນທາງ.

ມາດຕາ 17. ການກວດກາ ພືດ ທີ່ເປັນສິນຄ້າ

ພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ແລະ ວັດຖຸອື່ນ ທີ່ເປັນສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການກວດກາຕາມຫຼັກວິຊາການ ຢູ່ ດ່ານປ້ອງກັນພືດ, ຖ້າບໍ່ພົບເຫັນ ສັດຕູພືດ ຕ້ອງອອກອະນຸຍາດ ໃຫ້ຜ່ານໃນທັນໃດ.

ໃນກໍລະນີທີ່ສົງໄສວ່າ ພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ແລະ ວັດຖຸອື່ນ ມີການຕິດແປດສັດຕູພືດ ຫຼື ມາຈາກພື້ນທີ່ ທີ່ມີການແຜ່ລະບາດ ຂອງ ສັດຕູພືດນັ້ນ ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພືດ ມີສິດແຍກປ່ຽວ ໂດຍນຳໄປໄວ້ ໃນສະຖານທີ່ສະເພາະ ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນ ການແຜ່ລະບາດ ຂອງ ສັດຕູພືດ ໄປສູ່ເຂດອື່ນ ພ້ອມທັງ ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ວິໄຈ ພືດດັ່ງກ່າວ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ພົບເຫັນ ສັດຕູພືດ ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພືດ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ປະກອບການ ຊາບ ໃນທັນໃດ ແລ້ວດຳເນີນການສຸຂານາໄມພືດ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ຫລື ສິ່ງກັບຄືນປະເທດຕົ້ນທາງ ຫລື ທຳລາຍຖິ້ມ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ.

ໃນການດຳເນີນການສຸຂານາໄມພືດ ຫລື ການສິ່ງກັບຄືນ ປະເທດຕົ້ນທາງ ຫລື ການທຳລາຍຖິ້ມ ແມ່ນເປັນພາລະ ຂອງຜູ້ປະກອບການ.

ມາດຕາ 18. ການນຳເຂົ້າ ພືດຕ້ອງຫ້າມ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຕ້ອງການນຳເຂົ້າ ພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ແລະ ວັດຖຸອື່ນຕ້ອງຫ້າມ ເພື່ອ ການຄົ້ນຄວ້າ ວິທະຍາສາດ, ການສຶກສາ, ການວິໄຈ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດ ທາງດ້ານ ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດພິເສດ ຈາກ ລັດຖະບານ ໂດຍມີມາດຕະການ ຄຸ້ມຄອງສະເພາະ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ຫມວດ ທີ 3

ການກວດກາພືດ ຂາອອກ

ມາດຕາ 19. ການສະເໜີໃຫ້ກວດກາພືດ ຂາອອກ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງ ສິ່ງອອກ ພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ຫຼື ວັດຖຸອື່ນ ຕ້ອງສະເໜີຕໍ່ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອໃຫ້ກວດກາພືດຂາອອກ ຕາມເງື່ອນໄຂຄວາມຕ້ອງການ ຂອງປະເທດປາຍທາງ.

ມາດຕາ 20. ການສະເໜີກວດກາພືດ ຄົນໃໝ່

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ມີສິດສະເໜີ ໃຫ້ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອກວດກາພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ແລະ ວັດຖຸອື່ນ ຄົນໃໝ່ ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ການຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການກວດກາເພີ່ມເຕີມ ຈາກປະເທດປາຍທາງ;
2. ການຫຸ້ມຫໍ່ ມີການປ່ຽນແປງ ຫລື ມີການສຶກຂາດ ;
3. ໃບຢັ້ງຢືນສຸຂານາໄມພືດ ໝົດອາຍຸ.

ມາດຕາ 21. ການຍັ້ງຢືນການສົ່ງອອກພືດ

ພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ແລະ ວັດຖຸອື່ນ ທີ່ຈະສົ່ງອອກໄປຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບ ການກວດກາ ແລະ ການຍັ້ງຢືນສຸຂານາໄມພືດ ຈາກ ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມລະບຽບ ການ.

ຫມວດ ທີ 4

ການກວດກາພືດ ຜ່ານແດນ

ມາດຕາ 22. ການນຳສົ່ງ ແລະ ການກວດກາ ພືດຜ່ານແດນ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງ ນຳສົ່ງ ພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ແລະ ວັດຖຸອື່ນ ທີ່ເປັນສິນ ຄ້າຜ່ານ ສປປ ລາວ ຕ້ອງປະຕິບັດ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ, ສັນຍາ, ສົນທິສັນຍາສາ ກົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພືດ ປະຈຳດ່ານ ຕ້ອງກວດກາ ໃບຢັ້ງຢືນສຸຂານາໄມພືດ, ພາຫະນະຂົນສົ່ງ ພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ແລະ ວັດຖຸອື່ນ ເພື່ອຍັ້ງຢືນ ຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄວາມປອດໄພ.

ໃນກໍລະນີ ມີປາກົດການ ຜິດປົກກະຕິ ຫຼື ມີແຫຼ່ງຂ່າວ ຂໍ້ມູນຈາກພື້ນທີ່ ທີ່ມີການລະບາດ ຂອງ ສັດຕູພືດ ຕ້ອງໄດ້ກວດກາຕົວຈິງ ຕາມຫຼັກວິຊາການ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍ. ເມື່ອພົບເຫັນ ສັດຕູພືດ ຕາມບັນຊີສັດຕູພືດຕ້ອງທ້າມ ກໍໃຫ້ປະຕິບັດ ຕາມວັກ 3 ແລະ 4 ຂອງ ມາດຕາ 17 ຂອງກົດໝາຍ ສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 23. ການຄຸ້ມຄອງ ພືດ

ພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ແລະ ວັດຖຸອື່ນ ໃນໄລຍະການສົ່ງຜ່ານນັ້ນ ຖ້າຫາກມີການຄຸ້ມຄອງ ຈາກພາຫະນະໜຶ່ງ ສູ່ພາຫະນະອື່ນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພືດ ປະຈຳດ່ານ ຫຼື ຂະແໜງ ການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຫມວດ ທີ 5

ການກວດກາພືດ ຕິດຕົວ ຫລື ສົ່ງທາງໄປສະນີ

ມາດຕາ 24. ການນຳເຂົ້າພືດ ຕິດຕົວ ຫລື ສົ່ງທາງໄປສະນີ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ນຳ ແນວພັນພືດ, ພືດ ຕິດຕົວ ຫລື ສົ່ງທາງໄປສະນີ ເຂົ້າມາໃນ ສປປ ລາວ ຕ້ອງ ແຈ້ງ ແລະ ຮັບການກວດກາ ຢູ່ ດ່ານ ອອກ-ເຂົ້າ ຫຼື ຫ້ອງການໄປສະນີ ຕາມລະບຽບການ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ພົບເຫັນ ສັດຕູພຶດ ຕ້ອງເຮັດອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອພະຍາດ ຕາມຫຼັກການ, ຖ້າ ຫາກແມ່ນສັດຕູພຶດ ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ຕ້ອງ ສົ່ງກັບຄືນ ຫຼື ທຳລາຍຖິ້ມ. ສຳລັບຄຳໃຊ້ຈ່າຍ ໃນການດຳ ເນີນການສຸຂານາໄມພຶດ ຫລື ການສົ່ງກັບຄືນ ຫລື ການທຳລາຍຖິ້ມ ແມ່ນເປັນພາລະ ຂອງ ເຈົ້າຂອງ ພຶດ.

ສຳລັບການນຳເຂົ້າພຶດ ເພື່ອ ຈຳໜ່າຍ ຫຼື ຂະຫຍາຍພັນ ຕ້ອງ ໄດ້ຮັບການເຫັນດີ ຈາກຂະ ແໜງການ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ດຳເນີນຕາມລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 25. ການກວດກາພຶດ ຕິດຕົວຜູ້ໂດຍສານ ຫລື ສົ່ງທາງໄປສະນີ

ພຶດ ຕິດຕົວຜູ້ໂດຍສານ ຫລື ສົ່ງທາງໄປສະນີ ທີ່ນຳເຂົ້າມາ ສປປ ລາວ ເມື່ອຜ່ານການກວດກາ ດ້ານສຸຂານາໄມແລ້ວ ຕ້ອງໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳເຂົ້າໃນທັນໃດ.

ຫມວດ ທີ 6

ການກວດກາ ພາຫະນະຂົນສົ່ງ

ມາດຕາ 26. ພາຫະນະທຸກປະເພດ

ພາຫະນະທຸກປະເພດ ຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດ ການກັນ ແລະ ກຳຈັດ ສັດຕູພຶດ ຕາມ ຫຼັກວິຊາການ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 27. ພາຫະນະຂົນສົ່ງ ທີ່ມາຈາກພື້ນທີ່ລະບາດ ຂອງ ສັດຕູພຶດ

ພາຫະນະຂົນສົ່ງ ທາງບົກ, ທາງນໍ້າ ແລະ ທາງອາກາດ ທີ່ເດີນທາງມາຈາກພື້ນທີ່ລະບາດ ຂອງ ສັດຕູພຶດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການກວດກາ ຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພຶດ. ໃນກໍລະນີ ທີ່ພົບເຫັນສັດຕູພຶດໃດ ໜຶ່ງ ຕ້ອງ ເຮັດອະນາໄມ ຫລື ຂ້າເຊື້ອ ຕາມຫຼັກວິຊາການ.

ມາດຕາ 28. ພາຫະນະຂົນສົ່ງລຳລຽງພຶດ

ພາຫະນະຂົນສົ່ງລຳລຽງ ພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ແລະ ວັດຖຸອື່ນ ທີ່ ເຂົ້າ-ອອກ ສປປ ລາວ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຫຼັກວິຊາການປ້ອງກັນພຶດ ແລະ ຕາມສົນທິສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ຫຼື ຕາມລະບຽບການ ລະຫວ່າງ ປະເທດ.

ມາດຕາ 29. ການກຳຈັດ ສົ່ງເສດເຫຼືອ ຈາກພາຫະນະຂົນສົ່ງ

ສົ່ງເສດເຫຼືອທັງໝົດ ທີ່ຄ້າງຢູ່ໃນພາຫະນະຂົນສົ່ງ ພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ແລະ ວັດຖຸອື່ນ ທີ່ຕິດ ເຊື້ອພະຍາດ ຊຶ່ງເຂົ້າມາໃນ ສປປ ລາວ ຕ້ອງໄດ້ຮັບ ການກຳຈັດ, ຂ້າເຊື້ອ ແລະ ອະນາໄມ ເປັນຕົ້ນ ການລ້າງ ໃນສະຖານທີ່ ທີ່ກຳນົດໃຫ້ສະເພາະ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 30. ອຸປະກອນ ແລະ ວັດສະດຸທຸ້ມຫໍ່ ທີ່ນຳເຂົ້າ

ອຸປະກອນ ແລະ ວັດສະດຸທຸ້ມຫໍ່ ທີ່ນຳເຂົ້າມາໃນ ສປປ ລາວ ທີ່ສົ່ງໄສວ່າ ຕິດແປດ ສັດຕູພຶດ

ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການກວດກາ ຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພຶດ. ໃນກໍລະນີ ທີ່ພົບເຫັນ ສັດຕູພຶດ ຕ້ອງທຳການ ອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອ ຕາມຫຼັກວິຊາການ.

ໝວດ ທີ 7

ທຸລະກິດ ດ້ານສຸຂານາໄມພຶດ

ມາດຕາ 31. ທຸລະກິດ ດ້ານສຸຂານາໄມພຶດ

ບຸກຄົນ, ຄອບຄົວ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດຳເນີນທຸລະ ກິດ ດ້ານສຸຂານາໄມພຶດ ຕ້ອງປະຕິບັດ ຕາມ ມາດຕະຖານເຕັກນິກ, ລະບຽບການ ແລະ ກົດໝາຍ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 32. ປະເພດທຸລະກິດ ດ້ານສຸຂານາໄມພຶດ

ທຸລະກິດ ດ້ານສຸຂານາໄມພຶດ ມີ ສອງ ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ທຸລະກິດກັນ ແລະ ຄວບຄຸມ ສັດຕູພຶດ;
2. ທຸລະກິດ ບໍລິການ ດ້ານສຸຂານາໄມພຶດ.

ມາດຕາ 33. ທຸລະກິດ ກັນ ແລະ ຄວບຄຸມສັດຕູພຶດ

ທຸລະກິດກັນ ແລະ ຄວບຄຸມສັດຕູພຶດ ດຳເນີນດ້ວຍ ການສຳຫຼວດສັດຕູພຶດ, ການວິໄຈຜົນກະ ທົບ ຕໍ່ລະບົບນິເວດ, ສຸຂານາໄມ ຂອງ ພຶດ, ຄົນ ແລະ ສັດ ເພື່ອສະໜອງຂໍ້ມູນ ໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແນໃສ່ວາງມາດຕະການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມ ການລະບາດ ຂອງ ສັດຕູພຶດ.

ຜູ້ດຳເນີນ ທຸລະກິດດັ່ງກ່າວ ສາມາດສ້າງທ້ອງວີໄຈສັດຕູພຶດ ຕາມລະບຽບການຂອງ ຂະແໜງ ການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 34. ທຸລະກິດ ບໍລິການ ດ້ານສຸຂານາໄມພຶດ

ທຸລະກິດ ບໍລິການ ດ້ານສຸຂານາໄມພຶດ ດຳເນີນດ້ວຍ ການໃຫ້ບໍລິການ ການກຳຈັດສັດຕູພຶດ ແລະ ການສຸຂານາໄມ ພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ແລະ ວັດຖຸອື່ນ ຕາມ ມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະ ຫຼັກ ວິຊາການ ດ້ວຍວິທີການ ດັ່ງນີ້:

1. ການບໍລິການ ການກຳຈັດສັດຕູພຶດ ຢູ່ໃນພື້ນທີ່ປູກພຶດ, ເລົ້າ, ສາງ, ລານ ແລະ ອື່ນໆ;
2. ການບໍລິການ ດ້ານສຸຂານາໄມ ພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ແລະ ວັດຖຸອື່ນ ດ້ວຍວິທີການ ອົບ ອາຍນ້ຳຮ້ອນ ຫຼື ນ້ຳເຢັນ, ອົບແຫ້ງ, ຮົມຢາຂ້າເຊື້ອ, ສາຍແສງລ້າງສີ ແລະ ອື່ນໆ.

ພາກ ທີ່ III

ສິດ, ໜ້າທີ່, ພັນທະ ຂອງ ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພຶດ, ຜູ້ປະກອບການ ແລະ ພົນລະເມືອງ

ມາດຕາ 35. ສິດ, ໜ້າທີ່, ພັນທະ ຂອງ ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພຶດ

- ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພຶດ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:
 1. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ແລະ ແນະນຳ ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານປ້ອງກັນພຶດ;
 2. ກວດກາ ແລະ ຍິ່ງຍືນ ຄວາມຖືກຕ້ອງ ຂອງ ເອກະສານສຸຂານາໄມພຶດ ແລະ ເອກະສານອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ປະກອບການ;
 3. ອະນຸຍາດໃຫ້ຜ່ານ ພາຍຫຼັງໄດ້ ກວດກາ ພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ແລະ ວັດຖຸອື່ນ ທີ່ປອດສັດຕູພຶດ ແລ້ວ;
 4. ກັກ, ແຍກປ່ຽວ ພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ແລະ ວັດຖຸອື່ນ ທີ່ມີສັດຕູພຶດ ຫຼື ທີ່ມາຈາກພື້ນທີ່ ທີ່ມີ ການລະບາດ ຂອງ ສັດຕູພຶດ;
 5. ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ປະກອບການ ເຮັດສຸຂານາໄມພຶດ ຫຼື ສິ່ງຄືນ ຫຼື ທຳລາຍ ພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ແລະ ວັດຖຸອື່ນ ທີ່ມີສັດຕູພຶດ ຕາມລະບຽບການ;
 6. ນຳໃຊ້ ມາດຕະການ ຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບ ການປ້ອງກັນພຶດ ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງຕົນ ລວມທັງ ການຍຶດຂອງກາງ, ສະເໜີໃຫ້ກັກຕົວຜູ້ລະເມີດ ແລະ ປະກອບ ສຳນວນຄະດີ ຍື່ນຕໍ່ພາກສ່ວນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອດຳເນີນຄະດີ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
 7. ປະສານສົມທົບ ກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃນການປະຕິບັດວຽກງານປ້ອງກັນພຶດ;
 8. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ ຜົນ ຂອງການປະຕິບັດວຽກງານ ປ້ອງກັນພຶດ ໃຫ້ແກ່ ການຈັດຕັ້ງຂັ້ນເທິງຖັດຕົນ ຢ່າງເປັນລະບົບ ປົກກະຕິ.
- ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພຶດ ມີພັນທະດັ່ງນີ້:
 1. ປະຕິບັດ ລະບຽບກົດໝາຍ ລວມທັງ ສັນຍາ, ສົນທິສັນຍາສາກົນ ກ່ຽວກັບ ການປ້ອງກັນພຶດ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ;
 2. ຊ່ວຍເຫຼືອ, ຕິດຕາມ ການກຳຈັດ ສັດຕູພຶດ ໃນພື້ນທີ່ ທີ່ມີການລະບາດ ຫຼື ໃນກໍລະນີທີ່ມີພາວະສຸກເສີນ;
 3. ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ປະກອບການ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ແລະ ວັດຖຸອື່ນ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
 4. ເກັບ ແລະ ມອບ ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານປ້ອງກັນພຶດ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 36. ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງ ຜູ້ປະກອບການ

ຜູ້ປະກອບການ ມີສິດ ແລະ ພັນທະຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນທຸລະກິດ ຂອງ ຕົນ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຕາມ ການອະນຸຍາດ, ມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
2. ເປັນເຈົ້າການ ກັນ, ຄວບຄຸມ, ກຳຈັດ ສັດຕູພຶດ, ຂ້າເຊື້ອພະຍາດພຶດ ພ້ອມທັງ ນຳໃຊ້ ທຸກວິທີການ ເພື່ອສະກັດກັ້ນ ແລະ ແກ້ໄຂປາກົດການ ທີ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດການແຜ່ລະບາດ ຂອງ ສັດຕູພຶດ ເປັນຕົ້ນ ການສົ່ງອອກ ແລະ ການນຳເຂົ້າ ພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ແລະ ວັດຖຸອື່ນ ຈາກພື້ນທີ່ ທີ່ມີການລະບາດ ຂອງສັດຕູພຶດ;
3. ຮ້ອງທຸກ ຕໍ່ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບ ການກະທຳ ທີ່ເປັນການລະເມີດ ລະບຽບກົດ ໝາຍ ຂອງພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພຶດ;
4. ປະກອບສ່ວນ ທາງດ້ານທຶນຮອນ ຫຼື ແຮງງານ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາວຽກງານປ້ອງ ກັນພຶດ;
5. ໃຫ້ການຮ່ວມມື, ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ເອື້ອອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພຶດ;
6. ແຈ້ງ, ລາຍງານ ສະພາບ ເຫດການ ໃນກໍລະນີ ທີ່ພົບເຫັນ ຫຼື ສົງໄສວ່າ ມີການລະ ບາດ ຂອງສັດຕູພຶດ ໃຫ້ຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ;
7. ເສີຍຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າບໍລິການ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 37. ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງ ພົນລະເມືອງ

ພົນລະເມືອງ ມີສິດ ແລະ ພັນທະຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນເຈົ້າການ ໃນການຕິດຕາມ ກຳຈັດ ແລະ ສະກັດກັ້ນ ການລະບາດ ຂອງ ສັດຕູພຶດ ໃນພື້ນທີ່ຂອງຕົນ;
2. ລາຍງານສະພາບ ທີ່ເກີດການລະບາດ ຂອງ ສັດຕູພຶດ ໃນພື້ນທີ່ຂອງຕົນ ຕໍ່ ອົງການປົກ ຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ຢູ່ໃກ້ຄຽງ;
3. ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ແກ່ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພຶດ ໃນການປະຕິບັດ ໜ້າທີ່ ການປ້ອງກັນພຶດ;
4. ຮ້ອງທຸກ ຕໍ່ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບ ການກະທຳ ທີ່ເປັນການລະເມີດລະບຽບກົດ ໝາຍ ຂອງ ພະນັກງານ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພຶດ ແລະ ຜູ້ປະກອບການ.

ພາກ ທີ IV
ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 38. ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ລວມທັງ ຜູ້ປະກອບການ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ມີການ ກະທຳ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳເອົາ ພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ແລະ ວັດຖຸອື່ນ ທີ່ມີຜົນກະທົບ ຕໍ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ ແຫ່ງຊາດ ແລະ ເປັນອັນຕະລາຍ ຕໍ່ສຸຂາພາໄມ ພຶດ, ຄົນ ແລະ ສັດ ເຂົ້າໃນ ສປປ ລາວ;
2. ນຳເອົາ ພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ແລະ ວັດຖຸອື່ນ ຈາກ ພື້ນທີ່ ທີ່ມີສັດຕູພຶດລະບາດ ໄປຫາ ພື້ນທີ່ອື່ນ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ;
3. ສົ່ງອອກ, ສົ່ງອອກຄືນ, ນຳຜ່ານ ຫຼື ເຄື່ອນຍ້າຍ ພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ແລະ ວັດຖຸອື່ນ ທີ່ມີ ສັດຕູພຶດ ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ;
4. ນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ, ເຄື່ອນຍ້າຍ, ຄ່ຽນຖ່າຍ ພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ແລະ ວັດຖຸອື່ນ ໂດຍບໍ່ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
5. ໃຫ້ສິນບິນ ແກ່ ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພຶດ, ປອມແປງເອກະສານ ແລະ ຕາປະ ທັບ ກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນພຶດ;
6. ນາຍຊູ່, ກົດໜ່ວງຖ່ວງດຶງ ແລະ ຂັດຂວາງ ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງ ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າ ໜ້າທີ່ ປ້ອງກັນພຶດ;
7. ມີການກະທຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດ ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບ ການປ້ອງກັນພຶດ.

ມາດຕາ 39. ຂໍ້ຫ້າມ ສຳລັບ ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພຶດ

ນອກຈາກຂໍ້ຫ້າມ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 38 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຫ້າມ ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພຶດ ມີການກະທຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕຳແໜ່ງ, ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ບັງຄັບ, ນາຍຊູ່, ກົດໜ່ວງຖ່ວງດຶງ, ຮັບສິນບິນ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດ ສ່ວນຕົວ ຊຶ່ງກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍ ໃຫ້ແກ່ ຜົນປະໂຫຍດ ຂອງ ລັດ, ລວມໝູ່ ແລະ ບຸກຄົນ;
2. ເປີດເຜີຍຄວາມລັບ ຂອງ ລັດ ຫລື ທາງລັດຖະການ, ປອມແປງເອກະສານ, ຂາດຄວາມ ຮັບຜິດຊອບ ຕໍ່ວຽກງານປ້ອງກັນພຶດ;
3. ເມີນເສີຍ ຕໍ່ ລະບຽບ ຫຼັກການ ໃນການກວດກາ ພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ແລະ ວັດຖຸອື່ນ, ແກ້ໄຂວຽກງານ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ;
4. ເພີ່ມ ຫລື ຫລຸດ ອັດຕາຄ່າທຳນຽມ ຫຼື ຄ່າບໍລິການວິຊາການ ແລະ ນຳໃຊ້ລາຍຮັບຈາກ ວຽກ ງານປ້ອງກັນພຶດ ຕາມລຳພັງ.

ພາກ ທີ V
ການແກ້ໄຂ ຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ມາດຕາ 40. ຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບ ການປ້ອງກັນພຶດ ສາມາດດຳເນີນ ດ້ວຍຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ໄກ່ເກ່ຍກັນ;
2. ແກ້ໄຂ ທາງດ້ານບໍລິຫານ ໂດຍ ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຊຶ່ງມີການສົມທົບ ກັບຂະແໜງການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

3. ແກ້ໄຂ ໂດຍຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ທາງດ້ານເສດຖະກິດ;
4. ຮ້ອງຟ້ອງ ຕໍ່ສານປະຊາຊົນ.

ມາດຕາ 41. ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ທີ່ມີລັກສະນະ ສາກົນ

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບ ການປ້ອງກັນພຶດ ລະຫວ່າງ ຜູ້ປະກອບການລາວ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ລະຫວ່າງຜູ້ປະກອບການຕ່າງປະເທດດ້ວຍກັນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຫຼື ຜູ້ປະກອບການຕ່າງປະເທດ ກັບ ອົງການຈັດຕັ້ງລັດ ຂອງ ສປປ ລາວ ແມ່ນແກ້ໄຂໂດຍ ອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ພາຍໃນ, ຕ່າງປະເທດ ຫຼື ລະຫວ່າງປະເທດ.

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບ ການປ້ອງກັນພຶດ ທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ ໃຫ້ແກ້ໄຂຕາມ ສັນຍາ ແລະ ສົນທິສັນຍາສາກົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຊຶ່ງ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກ ທີ VI
ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ
ໝວດ ທີ 1
ການຄຸ້ມຄອງ

ມາດຕາ 42. ອົງການຄຸ້ມຄອງ

ລັດຖະບານ ຄຸ້ມຄອງ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານປ້ອງກັນພຶດ ໂດຍມອບໃຫ້ ກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການ ປະສານສົມທົບ ກັບ ຂະແໜງການ ອື່ນ ເຊັ່ນ: ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ສາທາລະນະສຸກ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງ ວຽກງານ ປ້ອງກັນພຶດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້;
2. ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຂວງ, ນະຄອນ;
3. ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເມືອງ, ເທດສະບານ;
4. ດ່ານປ້ອງກັນພຶດ.

ມາດຕາ 43. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພຶດ ກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນເສນາທິການ ໃຫ້ ລັດຖະບານ ໃນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຜັນຂະຫຍາຍ ແນວທາງຍຸດທະສາດ, ແຜນນະໂຍບາຍ ແລະ ນະໂຍບາຍຕ່າງໆ ໃຫ້ກາຍເປັນແຜນງານ, ໂຄງການລະອຽດ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງ ວຽກງານປ້ອງກັນພຶດ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
2. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານປ້ອງກັນພຶດ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ທົ່ວເຖິງ;

3. ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານປ້ອງກັນພຶດ ຂອງຂະແໜງ ການສາຍຕັ້ງ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
4. ສ້າງ, ບຳລຸງຍົກລະດັບ, ແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ, ປົດຕຳແໜ່ງ ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງ ກັນພຶດ ໂດຍມີການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກ ຄອງທ້ອງຖິ່ນ;
5. ອະນຸຍາດ ສ້າງຕັ້ງ ດ່ານປ້ອງກັນພຶດ ແລະ ຫ້ອງວິໄຈສັດຕູພຶດ ໂດຍມີການສົມທົບ ກັບຂະ ແໜງການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ;
6. ອອກ ແລະ ຖອນໃບອະນຸຍາດ ໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ ດ້ານສຸຂານາໄມພຶດ;
7. ປຸກລະດົມ ຂົນຂວາຍ, ຍາດແຍ່ງ, ຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້ ທຶນຮອນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະ ເທດ ເພື່ອພັດທະນາ ວຽກງານປ້ອງກັນພຶດ;
8. ແກ້ໄຂ ຄຳສະເໜີ, ອອກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ແຈ້ງການ ແລະ ຄຳແນະນຳ ໃຫ້ພະນັກງານ, ເຈົ້າ ໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພຶດ ແລະ ຜູ້ປະກອບການ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວ ກັບການປ້ອງກັນພຶດ;
9. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ ວຽກງານປ້ອງກັນພຶດ ເປັນຕົ້ນ ການສຳຫຼວດສັດຕູພຶດ ເພື່ອກຳນົດ ເຂດຄວບຄຸມ ລວມ ແລະ ສະເພາະ ຂອງ ສັດຕູພຶດ ພ້ອມທັງ ປະກາດໃຊ້ ບັນຊີສັດຕູພຶດຕ້ອງຫ້າມ;
10. ຄຸ້ມຄອງ ການອອກອະນຸຍາດ ສົ່ງອອກ, ນຳເຂົ້າພຶດ ແລະ ການອອກໃບຢັ້ງຢືນ ສຸຂານາ ໄມພຶດ ແລະ ເອກະສານອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
11. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມື ກັບຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານປ້ອງກັນພຶດ;
12. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ ຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປ້ອງກັນພຶດ ເປັນຕົ້ນ ການລະບາດ ຂອງສັດຕູພຶດ ໃຫ້ ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 44. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງ ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຂວງ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພຶດ ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຂວງ, ນະຄອນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຜັນຂະຫຍາຍ ນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ມະຕິ, ຄຳສັ່ງ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກ ງານປ້ອງກັນພຶດ ໃຫ້ເປັນແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນຂອບເຂດ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
2. ແນະນຳ, ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບ ການພັດທະ ນາວຽກງານປ້ອງກັນພຶດ ໃຫ້ປະຊາຊົນ ເຂົ້າໃຈ ເຊື່ອມຊຶມ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມ ໃນການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
3. ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານປ້ອງກັນພຶດ ຂອງທ້ອງ ການ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເມືອງ, ເທດສະບານ;
4. ນຳສະເໜີ ຖອນ ແລະ ອະນຸຍາດ ການດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ສຸຂານາໄມພຶດ ໂດຍປະ ສານສົມທົບ ກັບ ຂະແໜງການທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ;

5. ຄຸ້ມຄອງ ອອກໃບຢັ້ງຢືນ ສຸຂານາໄມພິດ ແລະ ເອກະສານອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມການມອບ ໝາຍ ຂອງ ການຈັດຕັ້ງຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ;
6. ຄຸ້ມຄອງ, ຂຶ້ນບັນຊີສັດຕູພິດຕ້ອງຫ້າມ ແລະ ກຳນົດເຂດຄວບຄຸມສັດຕູພິດລະບາດ;
7. ປຸກລະດົມຂົນຂວາຍ, ຍາດແຍ່ງ, ຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້ ທຶນຮອນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອພັດທະນາວຽກງານປ້ອງກັນພິດ ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຫຼື ຕາມການມອບ ໝາຍ ຂອງຂັ້ນເທິງ;
8. ປະສານສົມທົບ ກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດ ຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານປ້ອງກັນພິດ ທີ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງຕົນ;
9. ສະຫລຸບ, ລາຍງານ ຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານປ້ອງກັນພິດ ເປັນຕົ້ນ ການລະບາດ ຂອງສັດຕູພິດ ພາຍໃນແຂວງ, ນະຄອນ ໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ອົງການ ປົກຄອງ ແຂວງ, ນະຄອນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 45. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງ ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເມືອງ, ເທດສະບານ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພິດ ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເມືອງ, ເທດສະບານ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ບັນດາແຜນງານ, ໂຄງການ, ຂີ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ແຈ້ງການ ແລະ ຄຳແນະນຳ ຂອງ ຂັ້ນເທິງ;
2. ເຜີຍແຜ່ ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບ ການປ້ອງກັນພິດ ໃຫ້ປະຊາຊົນ ເຂົ້າໃຈ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
3. ເຂົ້າຮ່ວມ ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ຂຶ້ນບັນຊີສັດຕູພິດຕ້ອງຫ້າມ ແລະ ກຳນົດ ເຂດຄວບຄຸມສັດຕູ ພິດລະບາດ;
4. ແກ້ໄຂ ຄຳສະເໜີ, ນຳສະເໜີ ອອກ ແລະ ຖອນໃບອະນຸຍາດ ໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ ດ້ານສຸຂານາໄມພິດ ຕໍ່ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ນະຄອນ ເພື່ອພິຈາລະນາ;
5. ຕິດຕາມ, ຊຸກຍູ້, ນຳພາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານປ້ອງກັນພິດ ຕາມຂອບເຂດຄວາມ ຮັບຜິດ ຊອບ ຂອງຕົນ;
6. ປະສານສົມທົບ ກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃນ ເມືອງ, ເທດສະບານ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານປ້ອງກັນພິດ;
7. ສະຫລຸບ, ລາຍງານ ຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານປ້ອງກັນພິດ ເປັນຕົ້ນ ການລະບາດ ຂອງສັດຕູພິດ ພາຍໃນເມືອງ, ເທດສະບານ ໃຫ້ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ອົງການປົກຄອງເມືອງ, ເທດສະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 46. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງ ດ່ານປ້ອງກັນພິດ

ດ່ານປ້ອງກັນພິດ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນການ, ນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບ ການປ້ອງກັນພິດ ໃນຂອບເຂດ ດ່ານຂອງຕົນ;

2. ປະຕິບັດ ໜ້າທີ່ວຽກງານ ຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ຫຼັກວິຊາການ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ ແລະ ທັນ ຕາມກຳນົດເວລາ;
3. ສະກັດກັ້ນ ການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບ ການປ້ອງກັນພຶດ ພາຍໃນຂອບເຂດດ່ານ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ດຳເນີນຄະດີ ຕໍ່ຜູ້ກະທຳຜິດ;
4. ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ການສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າ ພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ແລະ ວັດຖຸອື່ນ ຢ່າງວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໄສ ແລະ ຖືກຕ້ອງ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
5. ປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນຂອບເຂດດ່ານ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຄວາມເປັນເອກະພາບ ໃນການປະຕິບັດວຽກງານ;
6. ກັກ, ແຍກປ່ຽວ, ສົ່ງຕົວຢ່າງໄປວິໄຈ, ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ປະກອບການ ເຮັດສຸຂານາໄມ , ສົ່ງກັບ ຄົນ ຫລື ທຳລາຍ ພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ແລະ ວັດຖຸອື່ນ ທີ່ມີສັດຕູພຶດ;
7. ເກັບ ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການວິຊາການ ຕາມລະບຽບການ;
8. ສະຫລຸບ, ລາຍງານ ຂໍ້ມູນການສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າ ພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ແລະ ວັດຖຸອື່ນ ປະຈຳດ່ານ ຂອງຕົນ ໃຫ້ ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 47. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງ ພາກສ່ວນອື່ນ

ເມື່ອຂະແໜງການ, ພາກສ່ວນອື່ນ ລວມທັງ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ພົບເຫັນ ຫຼື ໄດ້ຮັບລາຍງານວ່າມີການລະບາດຂອງສັດຕູພຶດ, ການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານປ້ອງກັນພຶດຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພຶດ ຢ່າງຮີບດ່ວນ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍໃຫ້ການຮ່ວມມື, ປະສານສົມທົບ ໃນການປະຕິບັດວຽກງານ ຂອງ ເຈົ້າໜ້າທີ່ດັ່ງກ່າວ ຕາມພາລະບົດບາດ ຂອງຕົນ.

ໝວດ ທີ 2

ການກວດກາ

ມາດຕາ 48. ອົງການກວດກາ

ອົງການກວດກາ ປະກອບດ້ວຍ:

- ອົງການກວດກາພາຍໃນ ຊຶ່ງແມ່ນອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພຶດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 42 ຂອງ ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໂດຍ ແມ່ນກົມປູກຝັງ, ຂະແໜງປູກຝັງ ແລະ ໜ່ວຍງານ ປູກຝັງ ເປັນເສນາທິການ ໃຫ້ແກ່ ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນຂອງຕົນ;
- ອົງການກວດກາພາຍນອກ ແມ່ນ ສະພາແຫ່ງຊາດ, ອົງການກວດກາລັດ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ, ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ພົນລະເມືອງລາວ.

ມາດຕາ 49. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງອົງການກວດກາ

ອົງການກວດກາ ວຽກງານປ້ອງກັນພຶດ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບ ການປ້ອງກັນພຶດ;
2. ກວດກາ ກິດຈະການ ລວມທັງ ການດຳເນີນທຸລະກິດ ດ້ານສຸຂານາໄມພຶດ;

3. ກວດກາ ໃບຢັ້ງຢືນສຸຂາໄມພິດ ແລະ ເອກະສານອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ພິດ, ຜະລິດຕະພັນພິດ ແລະ ວັດຖຸອື່ນ ທີ່ສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າ ຢູ່ດ່ານ ລວມທັງ ເກັບຕົວຢ່າງ ເພື່ອການວິໄຈ ແລະ ຢັ້ງຢືນ ຕາມລະບຽບການ;
4. ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ສະໜອງຂໍ້ມູນ ໃນການດຳເນີນ ການສືບສວນ-ສອບສວນຄະດີ ກ່ຽວກັບ ການປ້ອງ ກັນພິດ;
5. ແຕ່ງຕັ້ງພະນັກງານ ຂອງຕົນ ຕິດຕາມ, ກວດກາ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ລວມທັງ ນຳພາໃນການສະກັດກັ້ນ ການແຜ່ລະບາດ ຂອງ ສັດຕູພິດ;
6. ນຳໃຊ້ມາດຕະການທີ່ຈຳເປັນ ຕໍ່ການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບ ການປ້ອງກັນພິດ ຫຼື ເມື່ອພົບເຫັນ ພິດ, ຜະລິດຕະພັນພິດ ແລະ ວັດຖຸອື່ນ ສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າ ທີ່ມີສັດຕູພິດ ເຊັ່ນ: ອອກຄຳສັ່ງ ໃຫ້ຢຸດເຊົາການເຄື່ອນໄຫວກິດຈະການ ກ່ຽວກັບ ການປ້ອງກັນພິດ;
7. ພົວພັນ, ປະສານສົມທົບ ກັບພາກສ່ວນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ສູນກາງ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຕົນ;
8. ສະຫລຸບ, ລາຍງານ ການປະຕິບັດວຽກງານການກວດກາ ແຕ່ລະໄລຍະ ໃຫ້ຂັ້ນເທິງຖັດຕົນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 50. ຮູບການກວດກາ

ການກວດກາ ມີ ສາມຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາ ຕາມລະບົບປົກກະຕິ;
2. ການກວດກາ ໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາ ແບບສຸກເສີນ.

ການກວດກາ ຕາມລະບົບປົກກະຕິ ແມ່ນ ການກວດກາ ຕາມພາລະບົດບາດ, ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂຶ້ງໄດ້ແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ ທີ່ມີລັກສະນະ ເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ.

ການກວດກາ ໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນ ການກວດກາ ເມື່ອມີຄວາມຈຳເປັນ ໂດຍແຈ້ງໃຫ້ເປົ້າໝາຍຖືກກວດກາ ຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາ ແບບສຸກເສີນ ແມ່ນ ການກວດກາສະເພາະກິດ ບັນຫາໃດໜຶ່ງ ເມື່ອຫາກເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ແຕ່ການກວດການັ້ນ ແມ່ນດຳເນີນຢ່າງຮີບດ່ວນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ເປົ້າໝາຍຖືກກວດກາ ຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ພາກ ທີ VII

ເຄື່ອງແບບ, ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ຕາປະທັບ

ມາດຕາ 51. ເຄື່ອງແບບ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພິດ ມີ ເຄື່ອງແບບ, ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ບັດປະຈຳດ່ານສະເພາະ. ໃນເວລາປະຕິບັດໜ້າທີ່ ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພິດ ຕ້ອງນຸ່ງເຄື່ອງແບບ, ໃສ່ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ຖືບັດປະຈຳດ່ານ ໂດຍແມ່ນ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ກຳນົດ.

ມາດຕາ 52. ຕາປະທັບ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພຶດ ນຳໃຊ້ ຕາປະທັບ ດ່ານປ້ອງກັນພຶດ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວ ວຽກງານ ທາງລັດຖະການ ໂດຍແມ່ນ ກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ກຳນົດ.

ພາກ ທີ VIII

ນະໂຍບາຍ ຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການ ຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 53. ນະໂຍບາຍ ຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ວຽກງານ ຄຸ້ມຄອງ, ກວດກາ, ຄວບຄຸມ, ກຳຈັດສັດຕູພຶດ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 54. ມາດຕະການ ຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ປະຕິບັດມາດ ຕະການທາງວິໄນ, ປັບໃໝ, ມາດຕະການທາງແພ່ງ ຫລື ລົງໂທດທາງອາຍາ ຕາມກົດໝາຍ ແລ້ວແຕ່ ກໍລະນີ ເບົາ ຫຼື ໜັກ.

ມາດຕາ 55. ມາດຕະການ ສຶກສາອົບຮົມ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບ ການປ້ອງກັນພຶດ ແລະ ຂໍ້ຫ້າມ ທີ່ມີລັກສະນະເບົາບາງ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ແລະ ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍ ທີ່ມີມູນຄ່າ ຕໍ່າ ກວ່າ 500,000 ກີບ ແຕ່ຫາກມີຄວາມຈິງໃຈລາຍງານ, ຮັບສາລະພາບ ຕໍ່ການກະທຳ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຂອງຕົນ ແລະ ສົ່ງຊັບສິນ ຫຼື ຂອງກາງ ທີ່ໄດ້ມາໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງນັ້ນ ຄືນຄືບຖ້ວນ ກໍຈະຖືກກ່າວເຕືອນ ແລະ ສຶກສາອົບຮົມ.

ມາດຕາ 56. ມາດຕະການ ທາງວິໄນ

ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພຶດ ທີ່ໄດ້ລະເມີດ ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບ ການປ້ອງ ກັນພຶດ ແລະ ຂໍ້ຫ້າມ ທີ່ມີລັກສະນະເບົາບາງ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ແລະ ກໍ່ຄວາມ ເສັຍຫາຍ ທີ່ມີມູນຄ່າ ຕໍ່າກວ່າ 500.000 ກີບ ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມຈິງໃຈລາຍງານ, ຫຼືບຫຼີກ ຈາກຄວາມຜິດ ຂອງຕົນ ກໍຈະຖືກ ປະຕິບັດ ວິໄນ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ເບົາ ຫຼື ໜັກ ດັ່ງນີ້:

1. ຕິຕຽນ, ກ່າວເຕືອນ ຄວາມຜິດ ໂດຍບັນທຶກໄວ້ ໃນສຳນວນເອກະສານ ຊີວະປະຫວັດ ຂອງ ຜູ້ກ່ຽວ;
2. ໂຈະ ການເລື່ອນຊັ້ນ, ຂັ້ນເງິນເດືອນ, ການຍ້ອງຍໍ;
3. ປົດຕຳແໜ່ງ ຫຼື ຍົກຍ້າຍໄປຮັບໜ້າທີ່ອື່ນ ທີ່ມີຕຳແໜ່ງ ຕໍ່າກວ່າເກົ່າ;
4. ໃຫ້ອອກຈາກລັດຖະການ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍໃດໆ.

ມາດຕາ 57. ມາດຕະການ ປັບໃໝ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດ ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບ ການປ້ອງກັນພຶດ ແລະ ຂໍ້ ຫ້າມ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນກົດໝາຍ ສະບັບນີ້ ຈະຖືກປັບໃໝ ເທົ່າຕົວ ຂອງ ມູນຄ່າພຶດ ທີ່ຕິດແປດສັດ ຕູ້ພຶດ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ລະເມີດເປັນຄັ້ງທີສອງ ຫຼື ເປັນອາຈິນ ກໍຈະຖືກປັບໃໝ ສອງເທົ່າຕົວ ຂອງ ມູນຄ່າ ພຶດທີ່ຕິດແປດສັດຕູພຶດ ພ້ອມທັງ ຮິບພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸອື່ນ ແລ້ວປະຕິບັດຕາມລະບຽບ ການ.

ມາດຕາ 58. ມາດຕະການທາງແພ່ງ

ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍ ເນື່ອງຈາກການປ້ອງກັນພຶດ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ອື່ນ ຕ້ອງຮັບ ຜິດຊອບຕໍ່ຄວາມເສຍຫາຍ ທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 59. ມາດຕະການ ທາງອາຍາ

ບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບ ການປ້ອງກັນພຶດ ຊຶ່ງເປັນການກະທຳຜິດ ທາງອາ ຍາ ຈະຖືກລົງໂທດ ຕາມກົດໝາຍອາຍາ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ ເປົາ ຫລື ໜັກ ລວມທັງ ການໃຊ້ແທນຄ່າ ເສຍຫາຍທາງແພ່ງ.

ມາດຕາ 60. ມາດຕະການ ໂທດເພີ່ມ

ນອກຈາກໂທດຕົ້ນຕໍ ທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ ໃນ ມາດຕາ 59 ເທິງນີ້ແລ້ວ ຜູ້ກະທຳຜິດ ຍັງຈະຖືກປະຕິ ບັດ ມາດຕະການໂທດເພີ່ມ ເຊັ່ນ: ໂຈະ ຫລື ຖອນໃບອະນຸຍາດ ໃນການດຳເນີນກິດຈະການ ກ່ຽວກັບ ການປ້ອງ ກັນພຶດ ແລະ ທຸລະກິດ ດ້ານສຸຂານາໄມພຶດ.

ພາກ ທີ IX
ບົດບັນຍັດ ສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 61. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍ ສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 62. ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ພາຍຫລັງ ເກົ້າສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນ ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໄດ້ອອກລັດຖະດຳລັດ ປະກາດໃຊ້ ເປັນຕົ້ນໄປ. ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ